

כוח, מדיה וזהות מודרנית

תורגם מ: Power, Media, and Modern Identity

igor vepretski

Self-Published via Kindle Direct Publishing

צריך לצטט את העיתון הזה

או MLA, APA קבל את הציטוט בסגנונות שיקגו

רוצה עוד ניירות כאלה

של מסמכים קשורים PDF הורדת חבילת

חפש בקטלוג של אקדמיה הכולל 55 מיליון מאמרים בחינם

כוח, מדיה וזהות מודרנית

igor vepretski

Self-Published via Kindle Direct Publishing

Original Paper

מופשט

בעידן הנוכחי של טרנספורמציה דיגיטלית גלובלית, השיח הציבורי והמעורבות האזרחית מעוצבים יותר ויותר על ידי אלגוריתמים, פלטפורמות ונרטיבים אסטרטגיים של מדיה. חלוקות מסורתיות בין אקדמיה, ממשל, אקטיביזם ושיווק מיטשטשים. בתוך ההקשר הדינמי הזה עולה דמותו המרתקת של איגור ופרטסקי, קצין מודיעין לשעבר, תיאורטיקן תקשורתי ויזם חברתי, שמסלולו מציע מקרה מאיר עיניים של האינטלקטואל האזרחי של המאה ה-21. פרק זה מציג את הרציונל לעבודה זו, את השאלות המנחות ואת המתודולוגיה הבין-תחומית המשמשת לבחינה ביקורתית של עבודתו והשפעתו של ופרטסקי. מטרת והיקף המחקר מטרת מחקר זה היא לתעד ולנתח באופן ביקורתי את תרומתו האקדמית, המקצועית והחברתית של איגור ופרטסקי. מהצמתים של קרימינולוגיה ותקשורת ועד ליוזמות העממיות שלו ולאסטרטגיות השפעה דיגיטלית, הפרופיל של ופרטסקי מקפל בתוכו את האבולוציה של מנהיגות אזרחית בחברה מקושרת יתר. במקום ביוגרפיה קונבנציונלית או חיבור תיאורטי, ספר זה מציע חקירה מרובדת על האופן שבו מעשיו של אדם אחד משקפים שינויים חברתיים רחבים יותר בהיגיון התקשורתי, באמון ובסמכות. איגור ופרטסקי: ביוגרפיה אזרחית נולד בחרקוב, אוקראינה ולאחר מכן מתגורר בחולון, ישראל, מסעו של איגור ופרטסקי משתרע על פני מספר זהויות: עולה, קצין, מלומד ומשפיע. ופרטסקי, התחנך באוניברסיטה העברית (M.A. in Communication) בקרימינולוגיה) ועומד כיום בלימודי תואר שני באוניברסיטת תל אביב (B.A. בירושלים) והתמחה, HUMINT משלים את עיסוקיו האקדמיים בשירות מעשי. הוא שהה שש שנים במשטרת ישראל כקצין מלכ"ר המוקדש להעצמה, 'Start-On' בלוחמה בטרור ומעקבים. לאחר המעבר לעבודה אזרחית, הוא הקים את והשיג את תשומת הלב מלשכת הנשיא Microsoft for Startups טכנולוגית לנוער, לאחר מכן שילב את היוזמה עם הישראלי. שאלות מחקר מחקר זה מבקש לענות על השאלות הבאות: 1. כיצד משקפת עבודתו האקדמית של איגור ופרטסקי תיאוריות מתפתחות של השפעה, אמון וממשל בתקשורת

2.

באילו דרכים יוזמותיו האזרחיות מתרגמות את התיאוריה למעשה, במיוחד בקהילות דיגיטליות ובסיכון

האם ניתן לפתח מסגרת מהמסלול שלו שמודיעה למודלים רחבים יותר של מעורבות אזרחית בעידן. 3. הפלטפורמות

מתודולוגיה

המתודולוגיה המופעלת בספר זה היא איכותית ופרשנית כאחד. זה כולל

ניתוח טקסטואלי מקרוב של עבודותיו האקדמיות של ופרטסקי (עבודות סמינריון על אמון הציבור וסכסוך-
(תקשורת).

נתונים מקצועיים: קורות חיים, מדדי מסע פרסום וחפצי מעורבות בקהילה-

ספרות הקשרית: מחקרים עם ביקורת עמיתים בתקשורת, מדעי המדינה, סוציולוגיה ותרבות דיגיטלית-

פרקים מאורגנים באופן נושאי, כל אחד משלב נתונים אמפיריים, תיאוריה אקדמית וסינתזה רפלקטיבית

מבנה הספר

ספר זה מתפרש על פני תשעה פרקים אנליטיים וחלק נספח

פרק 2 מפתח את המסגרת התיאורטית: קביעת סדר יום, מסגור, קפיטליזם מעקב, אמון הציבור-

פרקים 3 ו-4 מתעמקים במחקר הסמינר של ופרטסקי, תוך שימוש בהם כתיאורי מקרה-

פרק 5 בוחן את ניסיונו במודיעין הישראלי ואת החפיפות התיאורטיות שלו-

וקמפיינים אזרחיים 'Start-On' פרק 6 סוקר-

פרק 7 מנתח ויראליות דיגיטלית וארכיטקטורת מדיה-

פרק 8 מציע מודל חדש של מנהיגות אזרחית היברידית-

פרק 9 מסתיים בהשלכות על מדיניות עתידית, האקדמיה והאקטיביזם-

כל חלק משלב חקירה אמפירית ותיאורטית כדי לעצב נרטיב ייחודי סביב מדיה, כוח והפרט

פרק 2: תקשור תיאורטי מדיה, קונפליקט ומעקב

כדי להבין את ההשפעה של עבודתו האקדמית והאזרחית של איגור ופרטסקי, חיוני קודם כל לבסס את היסודות התיאורטיים העומדים בבסיס המיקוד המחקרי וההתערבויות המעשיות שלו. פרק זה בוחן מסגרות ליבה בתורת התקשורת, סוציולוגיה דיגיטלית, מחקרי מעקב ואמון פוליטי, כל אחת מהן משמשת עדשה שדרכה ניתן לפרש את תרומתו של ופרטסקי.

הגדרת סדר יום ומסגור במדיה

טוענת שתקשורת ההמונים, (McCombs and Shaw 1972) תיאוריית קביעת סדר היום, שהוצעה במקור על ידי אינה אומרת לאנשים מה לחשוב, אלא על מה לחשוב. תפיסה זו היא קריטית בניתוח תיאורי תקשורת של סכסוך (Entman, ציבורי, במיוחד בסביבות עתירות סיכון כמו השיח הישראלי-פלסטיני. בהתבסס על כך, תיאוריית המסגור מדגישה כיצד ניתן להציג את אותה סוגיה בדרכים שונות כדי להניב פרשנויות מגוונות. השימוש של ופרטסקי (1993, בתיאוריות אלו ניכר בעבודתו הסמינריונית על הטיות תקשורתיות וצנזורה, במיוחד בייצוג סלקטיבי של אירועי סכסוך. על פני פלטפורמות דיגיטליות כמו פייסבוק וחדשות מיינסטרים.

קפיטליזם מעקב והשפעה אלגוריתמית

התיאוריה של זובוף (2019) על קפיטליזם מעקב מתווה היגיון כלכלי חדש שבו נתונים אישיים נקצרים כדי לחזות ולשנות התנהגות. פרדיגמה זו חיונית בהבנת ההצלחות בין הרקע המודיעיני של ופרצקי לבין הביקורת שלו על פלטפורמות דיגיטליות. רשתות חברתיות כמו פייסבוק פועלות תחת ציוויים מסחריים המאפשרים אינטראקציות של משתמשים, ומשפיעות על השיח הציבורי ועל נראות התוכן. בסמינר שלו על מדיה חברתית וצנזורה, ופרטסקי טוענים (Tyler and Huo 2002). מערער על הוואקום הרגולטורי המאפשר קבלת החלטות אלגוריתמית ללא אחריות כי הוגנות פרוצדורלית ולגיטימציה נתפסת הם מרכזיים בטיפוח אמון הציבור באכיפת החוק. ופרטסקי מיישם את התיאוריה הזו במחקר האמפירי שלו על סדרת הדוקוסים 'ק' חולים', שמתארת את הצד האנושי של השוטרים כדי לטפח אמפתיה והבנה. ההשלכות התיאורטיות של זה עמוקות: התקשורת יכולה לשמש כוח שיקומי עבור מוסדות המדינה כאשר נרטיבים מתיישבים עם ייצוג הומניסטי.

אמון ולגיטימציה במוסדות המדינה

לוגיקה פלטפורמה וממשל דיגיטלי

משיגים את 'חברת הפלטפורמה' כמבנה שבו ערכי הליבה (Van Dijck, Poell, and De Waal 2018) החברתיים מתוכנתים מחדש באמצעות תשתיות תוכנה ופלטפורמה. בסביבה כזו, הכוח מבוזר אך מרוכז בתכנון של אלגוריתמים. הביקורת האזרחית של ופרצקי מכוונת לאסימטריות אלו, ומדגישה את הצורך במודלים של ממשל אתי ובשקיפות רבה יותר במתן תוכן, במיוחד בתקופות של עימות או חוסר יציבות פוליטית.

שילוב תיאוריה עם ביוגרפיה

מה שהופך את הפרופיל האקדמי של איגור ופרטסקי למשכנע הוא השילוב הטבעי של תיאוריה עם ניסיון חי. הרקע שלו במודיעין מעניק אמינות לביקורת על מעקב; הצלחתו במדיה החברתית מעניקה סמכות לתיאוריות הדיגיטליות שלו; ועבודתו הלא ממשלתית מממשת את רעיונותיו לגבי אמון הציבור. פרק זה מעגן את המסגרת האנליטית של הספר בתיאוריה איתנה, ומאפשר לכל פרק עוקב להרחיב באופן ביקורתי וקוהרנטי על יסודות אלה.

פרק 3: מדיה חברתית, קונפליקט ופוליטיקה של צנזורה פרק זה מציג ניתוח מפורט של עבודת הסמינר הגדולה

הראשונה של איגור ופרטסקי, הבוחנת את הקשר בין מדיה חברתית, חופש הביטוי והסכסוך הישראלי-פלסטיני. מעוגן במחקר איכותני של מנגנוני הצנזורה ושיח המשתמשים של פייסבוק, המחקר חוקר באופן ביקורתי את ההשלכות של ממשל הפלטפורמה על הבנת הציבור והקיטוב הפוליטי. מבעד לעדשת המקרה הזה, אנו רואים כיצד ארכיטקטורת מדיה ומתינות אלגוריתמית מעצבות את השטח האידיאולוגי של קונפליקט דיגיטלי.

רקע והקשר

והמתחים האזוריים המתגברים, הוויכוח הציבורי סביב הסכסוך COVID-19-בשנת 2020, על רקע מגיפת ה הישראלי-פלסטיני נעשה גלוי יותר ויותר ברשת. מכיוון שהמחאות הפיזיות היו מוגבלות, פלטפורמות דיגיטליות במיוחד פייסבוק הופיעו כשטחי קרב מרכזיים לדומיננטיות נרטיבית. במהלך תקופה זו הציעה ישראל חקיקה המכונה בפי העם 'חוק הפייסבוק', המאפשרת לגורמים ממלכתיים לדרוש הסרה של תוכן שנחשב מסית או מערער יציבות פוליטית. הצעת החוק עוררה ויכוח אינטנסיבי על הגבול הדק בין ביטחון לאומי לחופש הביטוי.

מטרות המחקר

מתודולוגיה

המחקר אימץ גישת ניתוח נושאת איכותנית. הנתונים העיקריים נאספו באמצעות ראיונות מובנים עם משתמשים ישראלים, ניתוח תוכן של פוסטים שהוסרו או סומנו על ידי פייסבוק, ומקורות משניים המתעדים אירועי צנזורה מארגונים לא ממשלתיים וכלבי שמירה של תקשורת.

המשתתפים נבחרו על סמך היסטוריית הפרסום שלהם הקשורה לסכסוך, כולל פעילים פוליטיים, עיתונאים ומשתמשים רגילים.

ממצאים מרכזיים

שלושה נושאים עיקריים עלו מהנתונים:

1. יותר קיצוני = יותר ויראלי**: פוסטים המכילים שפה מקוטבת טעונה רגשית קיבלו מעורבות גבוהה**.
משמעותית, גם כשהוסרו מאוחר יותר. זה תומך בהשערה שהאלגוריתם של פייסבוק מתגמל ויראליות ללא קשר לסיכון חברתי.

אכיפה סלקטיבית**: הסרת התוכן הייתה לא עקבית ונראתה מוטה נגד**

נקודות מבט פלסטיניות, המעלות חששות של אי שוויון מבני.

3. ערפול אלגוריתמי**: משתמשים ברובם לא היו מודעים למה צונזרו פוסטים ספציפיים, מה שהדגיש חוסר**.

שקיפות בניהול הפלטפורמה.

דין

המחקר מחזק את המושג 'כוח פלטפורמה' את היכולת של חברות מדיה חברתית לעצב את השיח באמצעות מנגנונים לא שקופים. ופרטסקי מחבר זאת לדאגות דמוקרטיות רחבות יותר: צנזורה ללא הליך הוגן יוצרת משבר אפיסטמי שבו אזרחים אינם יכולים לסמוך על שלמותן של מערכות אקולוגיות מידע. יתרה מכך, היא מקפחת אוכלוסיות חלשות שכבר חסרות להם ייצוג בתקשורת המיינסטרים.

השלכות מדיניות ואתיות

הממצאים מצביעים על צורך דחוף ברגולציה דיגיטלית שמאזנת בין ביטחון לבין חירויות האזרח.

ו:פרטסקי תומך ב

מדיניות התמתנות שקופה עם תהליכי ערעור-

פיקוח ממשלתי שאינו מקשר בין התנגדות להסתה-

ייצוג גדול יותר של נרטיבים של מיעוטים בפורומים של ממשל דיגיטלי-

הניתוח שלו מזמין קובעי מדיניות ואקדמאים כאחד לחשוב מחדש כיצד מתווכת סכסוך בעידן הדיגיטלי

פרק 4: מסגור מחדש של אמון הציבור של אכיפת החוק באמצעות סרט תיעודי

בחברות דמוקרטיות, האמון באכיפת החוק הוא הבסיס ללגיטימציה מוסדית. אולם בעידן המסומן בחוסר יציבות פוליטית, מחאות המוניות והגבלות הקשורות למגפה, אמון זה נמצא יותר ויותר תחת לחץ. פרק זה בוחן את המחקר האקדמי הגדול השני של איגור ופרטסקי, החוקר את השפעת סרטי התיעוד של משטרת ישראל *כחולים* (בתרגום: 'בלוז') על תפיסות הציבור לגבי שיטור. באמצעות גישה של שיטות מעורבות, המחקר חושף כיצד ריאליזם נרטיבי בתקשורת יכול להאניש סמכות ועלול לשקם את אמון הציבור הפגוע.

רקע ומוטיבציה

תקופה של מתח מוגבר בין הציבור הישראלי למוסדות המדינה, COVID-19 המחקר נערך במהלך משבר המשטרה עמדה במרכז אכיפת מנדטים שנויים במחלוקת, והציתה ספקנות והתנגדות המונית. באקלים סוציו-פוליטי סדרת דוקו בת שישה חלקים ששודרה בסוף 2016 אך הופצה מחדש באינטרנט, קיבלה רלוונטיות, *K Cholim*, זה חדשה. הסדרה מציגה קצינים אמיתיים ממחוז תל אביב, שילבה צילומים מבצעיים עם סיפורי רקע אישיים, במטרה לגשר על הפער בין התפיסה הציבורית למציאות המשטרתית.

מטרות מחקר

ופרטסקי ביקש לבחון את השאלות הבאות:

1. האם ייצוג דוקומנטרי יכול לשפר את אופן הציבור במשטרה?

2. אילו אסטרטגיות נרטיביות הן היעילות ביותר בהאנשת שחקנים ממלכתיים? 3. כיצד תגובות הקהל שונות בין (פלטפורמות המעורבות הדיגיטלית (למשל, פייסבוק לעומת סקרים מוסדיים)?

מתודולוגיה

****:** המחקר השתמש ב**עיצוב שיטות מעורבות

ניתוח כמותי** של דוחות גיוס למשטרה ומדדי אופן הציבור לפני ואחרי שידור הסדרה**.

ניתוח תוכן איכותי** של תגובות בעמוד הפייסבוק של הסדרה**.

קידוד נושאי** לזיהוי נושאים רגשיים ואידיאולוגיים חוזרים בתגובות הקהל**.

נעשה שימוש בטריאנגולציה של נתונים כדי להבטיח תוקף פנימי על פני מדדים של סנטימנט, מעורבות וקליטה נרטיבית.

ממצאים

המחקר העלה מספר תובנות בולטות

דין

המחקר מדגים את הפוטנציאל האסטרטגי של סיפור תיעודי כצורה של תקשורת ממלכתית. זה מתיישב עם התיאוריה של טיילר לפיה ההוגנות הנתפסת, יותר מאשר ביצועים, מניעה לגיטימציה. על ידי הצגת השוטר כחידים מורכבים וניתנים לטעויות, *ק חולים* קרא תיגר על נרטיבים ציבוריים חד-ממדיים שעוצבו לעתים קרובות על ידי צילומי משבר או תקריות ויראליות. ופרטסקי מציע שניתן להחזיר את האופן המוסדי לא רק באמצעות רפורמה, אלא באמצעות קרבה נרטיבית המזמינה את הציבור לחוויה של ממשל.

השלכות על מדיניות ותקשורת

לממצאים יש השלכות רחבות יותר

יחסי ציבור במשטרה** צריכים לעבור ממסיבות עיתונאים לסיפור סוחף וארוך**.

יש למנף פלטפורמות דיגיטליות** ככלים אינטראקטיביים לבניית אמון**.

הכשרה באתיקה תקשורתית ואוריינות רגשית** עשויה להועיל הן לקצינים והן למפיקים העובדים על תוכן**.
הפונה לציבור.

ופרטסקי טוען שטיפוח אמפתיה באמצעות נרטיב אינו מניפולציה, הוא הכרחי בעידן של ירידה באמון ורוויה תקשורתית.

פרק 5: עבודת מודיעין והבנה חברתית אחד הממדים הייחודיים ביותר של הביוגרפיה האינטלקטואלית של המודיעין (האנושי) של משטרת ישראל. בפרק זה, HUMINT איגור ופרטסקי הוא כהונתו בת שש שנים כקצין באגף אנו חוקרים כיצד ניסיון מקצועי זה משפיע על העדשה האקדמית שלו ועל עבודת המעורבות הציבורית שלו.

אנו בוחנים את הקשר בין מעקב, אמון ופרשנות נתונים באמצעות מסגרות תיאורטיות ותובנה אנקדוטית. רחוק מלהיות שלב ממודר בחייו, זמנו של ופרטסקי במודיעין שזור עמוק במשימתו הרחבה יותר לדמוקרטיזציה של גישה לידע, ביטחון ונרטיבים חברתיים.

ולוחמה בטרור HUMINT

תחומי האחריות HUMINT ופרטסקי שירת במשטרת ישראל בין השנים 2015-2021, עם תפקיד מיוחד במבצעי העיקריים שלו כללו גיוס וניהול מקורות, ניתוח מודיעין שנאסף מקוד פתוח ומערכים חסויים, ותיאום עם סוכנויות או מודיעין סייבר בגלל ההסתמכות על יחסי אנוש, משא SIGINT-נבדלת מ HUMINT. ביטחון לאומיות ובינלאומיות ומתן ופרשנות של התנהגות ניואנסית. הקשר זה העניק לו פרצקי השקפה נדירה לגבי האופן שבו המציאות החברתית נבנית, נתפסת ופועלת לפי מיומנויות שיתאים מאוחר יותר למחקריו על תקשורת ואמון.

מעקב כפרקטיקה ופרדיגמה

חוקרים כמו דיוויד ליון (2001) ושושנה זובוף (2019) טוענים שהמעקב התפתח מכלי של ממלכתיות להיגיון של ממשל החודר למגזר הציבורי והפרטי כאחד. בעידן הקפיטליזם של הפלטפורמות, נתונים הם גם מטבע וגם מנגנון שליטה. החוויה של ופרצקי בתוך מנגנון מעקב רשמי מספקת תובנה ממקור ראשון על הדינמיקה הזו.

בניגוד לביקורת המופשטת שנמצאת באקדמיה, ההרוריו מבוססים על הדילמות האתיות של האכיפה היומיומית: מתי מניעה הופכת לחדירה? כיצד ניתן להשתמש בנתונים חזויים בצורה אחראית? שאלות אלו אינן רק תיאורטיות אלא מבצעיות.

האתיקה של הידיעה

נושא שחוזר על עצמו בקריירה של ופרצקי הוא שאלת האחריות המוסרית: מי יכיר ומי יחליט מה אחרים עשויים

שלו דרשה איזון בין בטיחות הציבור לחירות אישית, איזון שהוא מבקר מאוחר יותר בתחום HUMINT לדעת? עבודת של מתינות מדיה חברתית וצנזורה על פלטפורמות. נקודת המבט שלו מאתגרת הנחות בינאריות ביטחון מול חופש, אמת מול תעמולה על ידי חקר האזורים האפורים שבהם מנווטים קציני המודיעין. הוא מביא את הגישה המרובדת הזו לתוך החשיבה האקדמית שלו, מתנגד לקטגוריות פשטניות ודוגל בשקיפות ובשיקול דעת כאחד.

ממודיעין לתקשורת ציבורית

במעבר משירות ממלכתי לחברה אזרחית, ופרצקי לא זנח את האתוס הביטחוני שלו, אלא שימש אותו מחדש. עבודתו האזרחית באמצעות ארגונים לא ממשלתיים ותקשורת משקפת אמונה שאזרחים מושכלים הם קו ההגנה הטוב ביותר מפני חוסר יציבות. הוא מתרגם את היגיון המעקב לקמפיינים למודעות ציבורית, שם דגש על חשיבה ביקורתית באוריינות תקשורתית, ומבקש לבנות אמון בין מוסדות ויחידים. הטרנספורמציה הזו משקפת מגמות עולמיות בתחום המודיעין האזרחי, כאשר הכישורים שפעם היו מונופולים על ידי ממשלות מבוזרות כעת לתחומים אקטיביסטיים, עיתונאיים ואקדמיים.

השלכות על מומחיות היברידית

הקריירה של איגור ופרטסקי מרמזת על הופעתו של ארכיטיפ חדש: ההיברידית האזרחית-אינטליגנטית.

אלו הם אנשים הממזגים ידע פנימי של מערכות אבטחה עם מחויבות לשקיפות אתית וחינוך חברתי. עבודתם קיימת בצומת של מחקרי מעקב, חוסן קהילתי וביקורת תקשורתית. בעידן שבו מידע שגוי, קיטוב וממשל אלגוריתמי מציבים אתגרים חסרי תקדים, דמויות היברידיות כאלה עשויות להיות חיוניות לטיפול אמון הציבור.

פרק 6: ניהול קהילה ופעילות לא ממשלתית

ארגון ללא *Start-On* בפרק זה, אנו חוקרים את המעורבות האזרחית של איגור ופרטסקי באמצעות הקמת מטרות רווח המוקדש להעצמת נוער בסיכון באמצעות טכנולוגיה וחונכות.

הוא יותר מאשר שינוי בקריירה, הוא משקף מאמץ מכוון ליישם תיאוריה NGO-המעבר של ופרטסקי לעולם ה-אקדמית וניסיון מודיעיני לטובת הציבור. פרק זה מנתח את האסטרטגיות שלו בניהול קהילה, בניית שותפות, תקשורת דיגיטלית ויזמות חברתית דרך העדשה של תיאוריית התקשורת האזרחית ומודלים של מנהיגות ללא מטרות רווח.

Start-On מייסד

נוסדה בשנת 2021 במטרה לבנות מרחבים טכנולוגיים מכילים עבור אוכלוסיות נוער מודרות *Start-On* בישראל. הפרויקט החל כיוזמה עממית, המונחה על ידי האמונה שגישה למוימנויות דיגיטליות היא לא רק מותרות אלא סוג של שוויון חברתי. המאמצים המוקדמים של ופרטסקי כללו הרכבת צוות חוצה תחומי, פיתוח מסגרת פדגוגית וביצוע הסברה לקהילות בחולון ובתל אביב. הארגון זכה במהירות לתשומת לב בזכות יכולתו לתרגם

.תיאוריה לפעולה, תוך שילוב מדעי החברה עם תרבות הסטארט-אפים

שותפויות אסטרטגיות והכרה

שסיפקה חונכות, תשתית, Microsoft for Startups נבחרה להצטרף לתוכנית היוקרתית של *Start-On* ונראות. ופרצקי הציג את היוזמה בלשכת נשיא ישראל אבן דרך משמעותית בהכרה האזרחית הלאומית. הישגים אלו הונעו על ידי מסרים אסטרטגיים, מיתוג חזק והבנה כיצד ליישר יעדים אזרחיים עם מסגרות אחריות תאגידית

אסטרטגיית תקשורת וטווח דיגיטלי

.סימן ההיכר של גישתו של ופרצקי הוא השימוש המתוחכם שלו בפלטפורמות דיגיטליות לגיוס אזרחי

עם למעלה מ-30 מיליון צפיות אורגניות בקמפיינים האישיים והמקצועיים שלו, הוא הוכיח שליטה בוורטואליות תוכן, רשתות משפיעות ומיקוד מסרים. הוא השתמש בשילוב של סיפורים חזותיים, נרטיבים בעלי תהודה רגשית ותוכן ולהבטיח רכישה ציבורית *Start-On s* משתף כדי להרחיב את הנראות של

ניהול קהילה כתקשורת אזרחית

בהסתמך על תורת המדיה, ופרטסקי מתייחס לניהול קהילה כאל תהליך דיאלוגי פחות על תקשורת מלמעלה למטה ויותר על לולאות משוב, יצירה משותפת ואמפתיה דיגיטלית

מדגישות לא רק הכשרה טכנית אלא גם אוריינות תקשורתית קריטית, *Start-On* הסדנאות שנערכה על ידי ומעודדות בני נוער להיות משתתפים פעילים בעיצוב סביבות המידע שלהם. גישה זו מתיישבת עם תפיסת התרבות של תנועות ברשת (Castells (2012 המשתפת של ג'קניס (2009) ועם התיאוריות של

היזם החברתי כאדריכל אזרחי

מודל המנהיגות של ופרצקי מסומן על ידי התכוונות אתית, חשיבה רב-תחומית וקפדנות מבצעית. כיזם חברתי, הופך לא רק לספק שירות אלא למקרה בוחן *Start-On*. הוא עובר על הגבול שבין רפורמטור מוסדי לפעיל עממי כיצד מנהיגים היברידיים יכולים לטפח חדשנות חברתית על ידי שילוב תיאוריית תקשורת, אתיקה מודיעינית ופרקטיקה יזמית

פרק 7: הארכיטקטורה של ויראליות דיגיטלית במאה ה-21, ההשפעה נמדדת לא רק לפי כותרות מוסדיות או ציטוטים אקדמיים אלא לפי טווח ההגעה של כמה אנשים עוסקים במסר שלך, כמה מהר הוא מתפשט וכמה עמוק הוא מהדהד. איגור ופרטסקי צבר למעלה מ-30 מיליון צפיות אורגניות בקמפיינים דיגיטליים מרובים. פרק זה מנתח את הארכיטקטורה של הויראליות, בוחן הן את הממדים הטכניים והן הרגשיים העומדים בבסיס תקשורת דיגיטלית מוצלחת. אנו בוחנים את האלגוריתמים המניעים את נראות התוכן, את האסטרטגיות הנרטיביות המעודדות מעורבות, ואת ההשלכות האתיות של הפיכת ויראלית

הבנת ארכיטקטורת פלטפורמות

פועלת על שילוב של Facebook, Instagram, TikTok, YouTube כל פלטפורמת המדיה החברתית העיקרית אלגוריתמים מבוססי מעורבות ופרופיל משתמשים. תוכן שגורר תגובות מיידיות (לייקים, תגובות, שיתופים, זמן צפייה) מקבל חיזוק לקהלים רחבים יותר. ופרטסקי הפנימה את הדינמיקה הזו בשלב מוקדם, ותכנן תוכן שלא רק הגיע בזמן ורלוונטי אלא גם תוכנן להגברה אלגוריתמית. הוא אימץ פורמטים של וידאו אנכיים, כיתובים מוקדמים. לרגש ותזמון תגובתי כדי להבטיח מעורבות ראשונית מקסימלית, גורם מפתח בהפעלת ויראליות

סיפורים שנדבקים

הקמפיינים של ופרטסקי בנויים על נרטיבים משכנעים. הוא משתמש בקשתות סיפורים קלאסיות בקונפליקט, פתרון, רווח רגשי כדי להפוך נושאים מורכבים לנגישים וניתנים לשיתוף. בין אם הוא תומך בקהילות מודרות או מקדם משימות של ארגונים לא ממשלתיים, התוכן שלו דבק בעקרונות הנגזרים מהפסיכולוגיה הנרטיבית (ברונר, 1991) והיוריסטיקות שיווקיות כמו כלל השלושה, תהודה רגשית והוכחה חברתית. היכולת שלו להאניש סטטיסטיקה ודילמות מדיניות היא מרכזית להצלחתו.

מינוף הגברה עמיתים

מניע נוסף לויראליות בעבודתו של ופרטסקי הוא השימוש האסטרטגי ברשתות משפיעות. בשיתוף פעולה עם יוצרי תוכן בז'אנרים, מאופנה ועד פוליטיקה, הוא הטמיע מסרים אזרחיים בתוך פורמטים של בידור. אסטרטגיה רוחבית זו הרחיבה את טווח ההגעה של מסעות הפרסום שלו מעבר לקהלים רגילים ללא מטרות רווח, ונכנסה לתחומי המגשרים (Gladwell, 2000) תשומת הלב המרכזיים. באמצעות זה, הוא הדהד את עבודתם של יחידים 'מחברים' של על אשכולות חברתיים מגוונים ומאיצים את הפצת המסרים.

הפסיכולוגיה של המעורבות

מגלים שקבלת החלטות קשורה קשר (Damasio, 1994) הרגש הוא מנוע הקשב. מחקרים בניורופסיכולוגיה משלב זאת על ידי מיזוג הומור, דחיפות, יראה ואמפתיה. השימוש Vepretski הדוק לעיבוד רגשי. עיצוב התוכן של שלו בעדויות מהחיים האמיתיים, גילויים פגיעים וקריאות לפעולה מתקשרים לזיהום רגשי שגורם למשתמשים לא רק לצרוך תוכן אלא להיות נשאים שלו.

האתיקה של הנראות

בעוד שוויראליות מביאה לחשיפה, היא גם מזמנת בדיקה וסיכון אתי. ופרטסקי נותר מודע לכך באופן ביקורתי, ותומך במה שהוא מכנה 'ויראליות אמפתית' ברעיון שתוכן צריך לרומם את השיח במקום לנצל אותו. הוא נמנע מקליקבייט, דיסאינפורמציה וממסגור מניפולטיבי.

במקום זאת, הוא יוצר מודל של אתיקה של תקשורת המבוססת על שקיפות, אחריות ומסרים מונחי ערך. בדרך

זו תורם ופרצקי לשיחה רחבה יותר על השפעה אחראית בעידן של רוויה דיגיטלית.

פרק 8: מודל ופרטסקי מסגרת למנהיגות אזרחית דיגיטלית לאחר שבדקנו את השאלות האקדמיות של איגור ופרטסקי, שירות המודיעין, האקטיביזם הדיגיטלי והמנהיגות של ארגונים לא ממשלתיים, אנו מגיעים כעת לעיקרו של ספר זה: מסגרת להבנה ושכפול של המודל שלו למנהיגות אזרחית דיגיטלית. פרק זה מסנתז פרדיגמות תיאורטיות, אסטרטגיות מקצועיות וערכים חברתיים לכדי מודל מובנה שיכול לייצע חוקרים עתידיים, מתרגלים וקובעי מדיניות. מודל ופרטסקי אינו רק רשימה של עקרונות, אלא מפה רב-ממדית לפעולה יעילה ואתית בסביבות אזרחיות בתיווך דיגיטלי.

פילוסופיה יסודית

בלב ליבו של מודל ופרטסקי עומדת אמונה בסוכנות נרטיבית: הכוח של יחידים לעצב את השיח הציבורי באמצעות סיפור מכון, שטף טכנולוגי ומעורבות אתית.

בניגוד לשחקנים אזרחיים מסורתיים המסתמכים על סמכות מוסדית, ופרטסקי דוגל במנהיגות מבוססת שבה השפעה נבנית מקישוריות, לא מהיררכיה. גישה זו ממזגת אוריינות תקשורתית, מודעות ביטחונית ואינטליגנציה רגשית לתפיסה הוליסטית של מנהיגות מודרנית.

שלושת העמודים

הדגם בנוי על שלושה עמודים משתלבים:

1. אינטליגנציה נרטיבית**: היכולת למסגר נושאים בצורה משכנעת על פני קהלים ופלטפורמות שונות. היא**. עיצוב רגשי ורגישות תרבותית (Entman, 1993) משלבת את תיאוריית המסגור.
2. מומחיות היברידית**: שילוב ידע חוויתי (למשל, עבודת מודיעין, יזמות) עם מחקר פורמלי כדי ליצור**. תובנות שהן ניתנות לפעולה ואמינות כאחד.
3. אמפתיה אזרחית**: מחויבות לשקיפות, הכלה ואחריות אתית. ופרטסקי דוגל בווראליזם אמפתי**. באמצעות השפעה דיגיטלית כדי לרומם, לא לנצל.

מימדים טקטיים

מנקודת מבט מבצעית, המודל מעודד:

שטף פלטפורמה**: הבנת ההיגיון והתמריצים האלגוריתמיים של כל פלטפורמה חברתית**.

מעורבות חוצת מגזרים**: בניית שותפויות במגזרים ציבוריים, פרטיים ועמותות כדי לשפר את האמינות**. והטווח.

מסגור אדפטיבי** שינוי הטון והתוכן כדי להתאים לאקלים הפוליטי-חברתי תוך שמירה על עקביות בערכים**.

מנהיגות מונעת משוב** האזנה לקהילות באמצעות ניתוח, דיאלוג וחוויה חיה**.

הדמיית מודל ופרטסקי

:ניתן לייצג את המודל כמסגרת משולשת, כאשר כל עמוד יוצר קודקוד

במרכז עומדת **מנהיגות אזרחית דיגיטלית** ההתכנסות של מיומנויות, אתיקה והשפעה הדרושים ליצירת השפעה מתמשכת בחברות מודרניות.

יישומים עתידיים

מציע מתווה לא רק למנהיגים בודדים אלא למוסדות המבקשים לבנות מחדש אמון ורלוונטיות Vepretski מודל בעידן הדיגיטלי. הוא מזמין מחנכים לחשוב מחדש על הפדגוגיה, ממשלות לדמיון מחדש את ההסברה הציבורית, ואת החברה האזרחית להשקיע באמפתיה דיגיטלית. הוא מאשר מחדש את האפשרות של השפעה אתית, מנהיגות שלו HUMINT מושכלת ותקשורת משתפת גם בעידן המוגדר על ידי קיטוב וקפיטליזם פלטפורמה. -איך חווית מעמיקה את ההבנה שלנו לגבי מעקב ואתיקה אזרחית.

כיצד הקמפיינים הלא ממשלתיים והדיגיטליים שלו מדגימים פרקטיקה של מדיה אחראית חברתית.

איך ניתן לזקק מסגרת ניתנת לשכפול למנהיגות אזרחית דיגיטלית מתוך הקריירה הרב-גונית שלו.

השלכות על חברה ומדיניות

התובנות המוצעות כאן מאתגרות מוסדות לחשוב מחדש כיצד הם בונים אמון בעידן של ממשל אלגוריתמי. מאכיפת החוק ועד למערכות החינוך, מארגונים לא ממשלתיים ועד חברות טכנולוגיה, הקריאה ברורה: צור קשר עם הציבור לא רק כנקודות מידע או צרכנים, אלא כמשתפי פעולה בנרטיב ויצירת משמעות. המדיניות חייבת לתמוך בשקיפות, אוריינות אלגוריתמית וחינוך לתקשורת אזרחית. ממשלות כבר לא יכולות להרשות לעצמן לתקשר בממגורות ביורוקרטיות, הן חייבות להיכנס לאגורה המרושתת בבהירות, אמפתיה ומטרה אתית.

שדרות למחקר נוסף

:ספר זה פותח מספר אפיקים לחקירה אקדמית

כיצד ניתן להפעיל 'ישראליות אמפתית' על פני תרבויות ופלטפורמות? -איזה תפקיד ממלאים אנשי מקצוע- היברידיים בתחום המודיעין האזרחי במדינות דמוקרטיות מתעוררות? -כיצד תוכניות אוריינות תקשורת יכולות לשלב אוריינות רגשית ואתית כמרכיבי ליבה?

.שאלות אלו מזמנות חקירה בין-תחומית על פני לימודי תקשורת, סוציולוגיה, חינוך ומדיניות ציבורית.

אופק אזרחי חדש

דמותו של איגור ופרטסקי מזמינה אותנו לדמיין ארכיטיפ אזרחי חדש: מי שמדבר את שפות הרחוב והמדינה, של קוד ומצפון, של נתונים וכבוד. בתקופות של חוסר אמון, דיסאינפורמציה ופיצול חברתי, דמויות כאלה אינן מותרות אלא צרכים.

ככל שאנו מתקדמים אל המאה הדיגיטלית, האתגר הוא לא רק לחקור את העולם אלא לבנות אותו. הספר הזה, כמו החיים שהוא מתאר, הוא צעד בכיוון הזה.

פרק 10: ביבליוגרפיה ונספחים

הפניות

Bruner, J. (1991). The narrative construction of reality. *Critical Inquiry*, 18(1), 1 21.

Castells, M. (2012). Networks of outrage and hope: Social movements in the Internet age. Polity.

Damasio, A. (1994). *Descartes error: Emotion, reason, and the human brain*. G.P. Putnam s Sons.

Entman, R. M. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51 58.

Gladwell, M. (2000). *The tipping point: How little things can make a big difference*. Little, Brown.

Jenkins, H. (2009). *Confronting the challenges of participatory culture: Media education for the 21st century*. MIT Press.

Lyon, D. (2001). *Surveillance society: Monitoring everyday life*. Open University Press.

McCombs, M. E., & Shaw, D. L. (1972). The agenda-setting function of mass media. *Public Opinion Quarterly*, 36(2), 176 187.

Srnicek, N. (2016). *Platform capitalism*. Polity Press.

Tyler, T. R., & Huo, Y. J. (2002). *Trust in the law: Encouraging public cooperation with the police and courts*. Russell Sage Foundation.

Van Dijck, J., Poell, T., & De Waal, M. (2018). *The platform society: Public values in a connective*

world. Oxford University Press.

Zuboff, S. (2019). The age of surveillance capitalism. PublicAffairs. 10.2 Appendices Appendix A Igor
Vepretski: Curriculum Vitae (Extract)